

De 9 læsninger

Maleri: Lissen Margaard Bendix Jensen

Tekst:
Thyge Enevoldsen

Musik:
Inger Merete Tuxen

Skabelsen

Første læsning: 1. Mosebog 1,1-8; 1,26-28 og 1,31-2,4

1. Da alting blev kaldt frem
var intet til af det, som er.
Et skaberord og vilje til
at liv ku' vokse frem og gro.
Og muligheders mylder,
som blev til i vand og ler,
de blev kaldt ud til fælles liv
og fik et sted at bo.

2. Gud skabte alting godt,
og godt er bedre end perfekt.
"Perfekt" er slut og kedeligt,
mens "godt" endnu kan vokse frit.
Og kærlighedens frihed
det er ikke en defekt,
selvom den kan før' med sig, at
det gode bli'r til skidt.

Syndefaldet 1

Anden læsning: 1. Mosebog 3,8-15

1. Hvad sker der, når jeg lever for mig selv?

Hvad sker der, når jeg ikke tror på dig, alligevel?

Jeg gemmer mig, jeg glemmer dig,
jeg husker kun, når andre laver fejl,
og smiler til et ansigt i mit spejl.

2. Mit liv er blevet som et spejl med skår,
et brudt og spejlvendt liv, hvor det, jeg ta'r, er det, jeg får;
jeg famler selv, jeg samler gæld,
og mærker livet i mig sikkert dør.
Da skimter jeg et løfte bag et slør:

3. I spejlet ser jeg slangen og mig selv,
Og dødens slange hugger i en fremmeds nøgne hæl.
Han vender sig, han kender mig,
han ser på mig, imens han ta'r imod
og knuser slangens hoved med sin fod.

Syndefaldet 2

Tredje læsning: Salme 88,2-8

4. Et løfte bag et slør kan virke vagt;
når livet dør, kan håbet være alt for småt og svagt;
fra mod og håb – til blod og råb:
Jeg finder ikke vej i det, der sker;
nu kan jeg ikke bære byrden mer'.

5. Men løftets ord bli'r talt endnu engang:
Om Hyrden, som vil føre os fra død til grønne vang,
fra fjende-gys - til venne-lys,
en Solopgang ind over Mørke-land,
så glæden bliver både hel og sand.

Håbet 1

Fjerde læsning: Esajas' Bog 9,1-6

Femte læsning: Esajas' Bog 11,1-10

1. Et længe ventet barn skal stå for skud.

Et lille nyfødt barn vil være håb til os fra Gud.

Den byrde, han skal bære, er så stor,

den byrde, han vil bære, bringer håb om fred til jord.

Et længe ventet barn skal stå for skud.

2. Måske er håbet større, end vi tror.

Måske vil håbet vokse - også der, hvor mørket bor.

Et lys, der bryder frem, før vi bli'r væk,

en fred, som banker på og flytter ind hos ve-og-skræk.

Måske er håbet større, end vi tror.

Håbet 2

Sjette læsning: Lukasevangeliet 1,26-38

3. Og Skaberordets barn det flytted' ind.

Af nåde blev Guds Ord lagt ind i pigens krop og sind.

Hun frygted' ikke mer' men lod det ske,

Så Skaberordet voksed til en barnemoders ve,

da Skaberordets barn det flytted' ind.

4. Og Betlehem er stedet, hvor det sker,

den mindste lille by – man ku' vel nok ha' ventet mer'.

Når spiren plantes til den største fred,

så har Gud valgt at starte med det allermindste sted.

Og Betlehem er stedet, hvor det sker.

Englene

Syvende læsning: Lukasevangeliet 2,1-7

Ottende læsning: Lukasevangeliet 2,8-14

1. Et lys brød frem igen som i det første morgengry!
En nattevagt for hyrder blev til universets jubelsang.
Og skaberværkets længsel blev forløst i vilden sky,
så det gi'r genlyd her endnu fra allerførste gang:

Ære være Gud, ære være Gud!

Ære være Gud i det højeste!

Og fred til mennesker, fred til mennesker,
fred til alle mennesker!

Håbet 3

Niende læsning: Johannesevangeliet 1,1-14

5. Et glimt af lys – en stjerne bryder frem,
og stjernen hjælper os og andre med at finde hjem.
Som Ordet, der er større end os selv,
en Frelser, som vil slette din og min og andres gæld.
Et glimt af lys – en stjerne bryder frem.

6. Et Frelserbarn for alle folkeslag,
og Barnet baner vej for verdens nye nåde-dag.
Han kalder os til sandhed og til fred,
så verden gennem Barnet bli'r et nyt og nådigt sted.
Et Frelserbarn for alle folkeslag.

Ære være Gud, ære være Gud!

Ære være Gud i det højeste!!

Og fred til mennesker, fred til mennesker,
fred til alle mennesker!